

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/100/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317203520
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5317203520.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v spore žalobkyne: C. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXXX/XX, XXX XX U., proti žalovaným: 1/ N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX H. V. XXX, 2/ N. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX/XX, XXX XX C. W. - D., obaja žalovaní 1/ a 2/ zastúpení obchodnou spoločnosťou RS legal s. r. o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 864 358, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 9C/23/2017-169 zo dňa 30. januára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 9C/23/2017-169 zo dňa 30. januára 2020 potvrdzuje.

Žalovaní 1/ a 2/ majú voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca (ďalej len „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu žalobkyne (výrok I.). Súčasne priznal žalovaným 1/ a 2/ proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že sa žalobkyňa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 18.04.2017 v spojení s jej úpravou doručenou súdu prvej inštancie dňa 29.05.2018 domáhala určenia vlastníckeho práva ku spoluvlastníckym podielom na nehnuteľnostiach špecifikovaných bližšie v podanej žalobe. Žalobu odôvodnila tým, že na základe osvedčenia o dedičstve č. k. 5D/721/2007-111, Dnot 292/08 zo dňa 16.02.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.05.2009 nadobudla dedičstvo, ako je uvedené v bode II - súpisu aktív: nehnuteľnosti v k. ú. R. D. vedené v pozemkovej knihe, ktoré poručiťka V. C., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, zomrelá dňa XX.XX.XXXX dedila na základe uznesenia spis. zn. D 242/60 zo dňa 21.11.1962, právoplatného dňa 15.11.1963, po nebohom otcovi V. C.. K návrhu o dodatočné prejednanie dedičstva po poručiťke V. C., rod. C. bolo predložené uznesenie o dedičstve č. k. D 242/60-42 po jej nebohom otcovi V. C., zomrelému dňa XX.XX.XXXX, kde sú uvedené nehnuteľnosti k. ú. R. D., vedené v pozemkovej knihe vo vložkách č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX a č. XXX. Notárka, ktorá viedla konanie o dedičstve pod spis. zn. 5D/721/2007 nezahrnula do dedičstva určité podiely z dedičstva po V. C., rod. C., a to podiely v pozemkoch vedených v pozemkovej knihe vo vložke č. XXX pod B31, vo vložke č. XXX pod B48, vo vložke č. XXX pod B79, vo vložke č. XXX pod B49, vo vložke č. XXX pod B126, vo vložke č. XXX pod B159. Uvedené podiely dodatočne prededili na Okresnom súde Topoľčany na základe osvedčenia o dedičstve č. k. 13D/425/2007-48, Dnot 123/07 pôvodná žalovaná 1/ (O. N.) v podiele o veľkosti 1/2 a K. C. v podiele o veľkosti 1/2. K. C. zomrel a podiel po ňom zdedil žalovaný 2/ na základe osvedčenia o dedičstve č. k. 10D/124/2012-61, Dnot 70/2012. Túto skutočnosť žalobkyňa zistila, keď v obci R. D. prebiehal ROEP, chcela si vyporiadať niektoré parcely a vtedy sa vyskytli nezrovnalosti vo

vlastníckych vzťahoch. Na jej žiadosť ohľadom protiprávneho prevedenia podielov k pozemkom, ktoré mala zdediť, notárka uviedla, že V. C., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX zdedil tieto podiely po otcovi K. C. spolu so sestrou K. a v čase nadobudnutia v roku 1920 mal pri mene poznačenú maloletosť (táto bola v dokumentoch, ktoré má žalobkyňa, preškrtnutá). Notárke z toho vyplynulo, že V. C. uvedený v predmetných pozemnoknižných vložkách je totožný s poručiteľom V. C., zomrelým dňa XX.XX.XXXX a žalobkyňa sa mala dohodnúť s jeho, podľa žalobkyne nepravými, dedičmi. V danom prípade išlo o duplicitné prededenia. Otec poručiťky V. C. V. C. sa narodil dňa XX.XX.XXXX, otec bol V. C. a matka O.. Otec V. C. V. C. bol bratom K. C. a mali aj sestry K. a O., je to uvedené v zápisnici o súpise majetku spis. zn. D 2/51. V podkladoch k dedičskému konaniu pod spis zn. D 2/51 v súpise o majetku nebohého V.a C. sa uvádza súpis aktív - pozemkov v k. ú. R. D. tak, ako je uvedené v uznesení č. k. D 242/60-42, ktoré zdedila V. C. - stará matka žalobkyne a následne ich mala všetky zdediť žalobkyňa tak, ako sú uvedené v uznesení D 242/60-42. Uvedené bolo tiež, že dotknuté pozemky sú po nebohom K. C., po K. C. a O. C.. Žalobkyňa sa viackrát snažila s nepravými dedičmi dohodnúť mimosúdne, odmietali akúkoľvek diskusiu s ňou. Keďže žalovaní sú vedení na listoch vlastníctva ako spoluvlastníci podielov na pozemkoch, ktoré patria do jej dedičstva po V. C., rod. C. na základe osvedčenia o dedičstve č. k. 5D/721/2007-111, Dnot 292/08, ktorá tieto pozemky zdedila po otcovi V. C. - právoplatné uznesenie č. k. D 242/60-42, ktoré pri prededení jeho majetku bolo spochybnené, má naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k podielom na pozemkoch a následne ich zápis do katastra nehnuteľnosti, aby sa v budúcnosti nevyskytovali ďalšie súdne spory o vlastníctvo.

3. Žalovaní 1/ a 2/ žalobu považovali v celom rozsahu za nedôvodnú a žiadali, aby ju súd prvej inštancie zamietol. Dotknuté spoluvlastnícke podiely, o ktorých žalobkyňa tvrdí, že patria do jej vlastníctva na základe dedenia po nebohej V. C., rod. C., nadobudli dedením v roku 2007 (osvedčenie o dedičstve spis. zn. 13 D 425/07) a v roku 2012 (osvedčenie o dedičstve spis. zn. 10 D 124/2012) a následne darovacou zmluvou (podieľy vedené na pôvodne žalovanú 1/ prevedené na žalovaného 1/). O niekoľko rokov po ukončení týchto dedičských konaní prebehlo v k. ú. R. D. spracovanie projektu ROEP R. D.. V tomto konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim sa zistili dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe sa zostavil a schválil ROEP. Predmetom konania boli pozemky vymedzené plošne, vlastníckymi vzťahmi alebo držbou, ktoré neboli evidované alebo boli evidované neúplne podľa osobitých predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií. Výsledkom spracovania projektu ROEP R. D. bol zápis všetkých vlastníkov na listy vlastníctva na základe majetkovej podstaty vedenej v pozemkových knihách a následných právnych listinách. Vlastnícky stav zapísaný na všetkých dotknutých listoch vlastníctva žalovaní považovali za skutočný vlastnícky stav zodpovedajúci tak zápisom v pozemkových knihách, ako aj následným dedičským rozhodnutiam. Žalobkyňa sa v rámci spracovania projektu ROEP R. D. mohla domáhať svojich údajných vlastníckych práv tvrdených v žalobe. Ako uviedla v žalobe, údajne namietala v rámci prebiehajúceho ROEP nezrovnalosti vo vlastníckych vzťahoch, no zjavne bezúspešne. Jej námietky neboli akceptované. Ani z dôkazov, ktoré predložila, nevyplývalo, že by závery ROEP R. D. nezodpovedali skutočnému vlastníckemu stavu, ktorý bol zisťovaný a overovaný v priebehu spracovania tohto projektu. Žalobkyňa nevyvrátila predloženými dôkazmi pravdivosť údajov uvedených na listoch vlastníctva po zápise projektu ROEP R. D.. Ani z uznesenia Štátneho notárstva v Čadci č. k. D 242/60-42 zo dňa 21.11.1962 nie je zrejmé, čo presne bolo predmetom dedičstva (ktoré pozemky a v akých podieloch) po nebohom V. C., keď toto uznesenie sa odvoláva na nehnuteľnosti v k. ú. R. D., vedené v protokoloch a osvedčenie o dedičstve po nebohej V. C., rod. C., č. k. 5 D 721/2007-111, Dnot 292/2008 uvádza aktíva - nehnuteľnosti v k. ú. R. D. vedené v pozemkovej knihe ako nehnuteľnosti v neurčitom podiele a v stave neidentickom. Žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz o tom, že spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k. ú. R. D., ktoré pôvodne žalovaní nadobudli dedením, nepatrili do vlastníctva ich právnych predchodcov a že z tohto dôvodu nemali byť predmetom dedičstva po nich.

4. Uznesením č. k. 9C/23/2017-124 zo dňa 13.03.2019 súd prvej inštancie pripustil, aby miesto pôvodne žalovanej 1/ O. N. vstúpil do konania ako žalovaný 1/ N. N..

5. Uznesením zo dňa 30.01.2020 súd prvej inštancie žalobkyňou navrhovanú zmenu žaloby, na podklade ktorej by bolo určené, že sporné spoluvlastnícke podiely uvedené v podanej žalobe patria do dedičstva po zomrelej V. C., rod. C. nepripustil, nakoľko aj s prihliadnutím k tomu, že v konaní o určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po zomrelom, má vystupovať aj iný okruh subjektov, bol toho názoru, že výsledky doterajšieho konania a dokazovania neumožňujú konať o takto navrhovanej zmene žaloby. Predmetom konania preto naďalej zostal nárok žalobkyne na určenie jej vlastníckeho práva k v žalobe špecifikovaným spoluvlastníckym podielom. O tomto predmete konania súd prvej inštancie ďalej konal a rozhodol.

6. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí vychádzal z nasledovných skutkových zistení.

7. Podľa zápisnice spis. zn. D 2/51 zo dňa 14.02.1952 vyhotovenej v dedičskom konaní po zomrelom V. C., boli do súpisu aktív poňaté nehnuteľnosti zapísané v pozemkovej knihe katastrálne územie R. D. v zápisniciach číslo 236, nehnuteľnosti po bratovi a sestre K., K. a O. a takisto v zápisniciach číslo 710, 717, 727, 728, 759. Podľa uznesenia č. k. D 242/60-42 zo dňa 21.11.1962 v dedičskej veci po poručiteľovi V. C., zomrelom dňa XX.XX.XXXX, prijímateľkou dedičstva sa stala jeho dcéra V. C., rod. C. a na základe tohto uznesenia bol povolený na osobitný návrh dedičov zápis vlastníckeho práva na nehnuteľnosti k. ú. R. D. zapísaných v protokoloch č. 236 pod B14, 22, 25, 31, č. 703 pod B65, 75, 89, 106, 114, č. 710 pod B 21, 25, 28, 31, 40, 45, 48, č. 717 pod B 30, 34, 41, 44, 46, 52, 65, 79, č. 727 pod B16, 20, 23, 28, 35, 39, 49, č. 728 pod B61, 66, 82, 107, 126 a č. 759 pod B 23, 69, 73, 82, 101, 100, 138, 159. Z osvedčenia o dedičstve spis. zn. 5D/721/2007-111 zo dňa 16.02.2009 po poručiteľke V. C., nar. XX.XX.XXXX a zomrelej dňa XX.XX.XXXX vyplynulo, že pôvodné dedičské konanie po poručiteľke sa viedlo na Štátnom notárstve v Čadci pod spis. zn. D 480/80, dodatočné pod spis. zn. D 1411/90. Ako právni nástupcovia po poručiteľke prichádzajú do úvahy žalobkyňa, E. I., O. N., Q. D., C. D., I. D., S. D., S. S., N. S., H. J., H. K.. Predmetom dodatočného dedičského konania boli nehnuteľnosti v k. ú. R. D., ktoré poručiteľka dedila na základe D 242/60 po nebohom V. C., vedené v pozemkovej knihe vo vložkách č. XXX pod B 69, 73, 82, 101, 103, 138, 159, č. XXX pod B 16, 20, 23, 28, 35, 39, č. XXX pod B 61, 66, 82, 107, č. XXX pod B 65, 70, 89, 106, 114, č. XXX pod B 21, 25, 28, 31, 40, 45, č. XXX pod B 30, 34, 41, 44, 46, 52, 65 a č. XXX pod B 14, 22, 25. Preberateľkou uvedeného dedičstva sa stala žalobkyňa. Podľa oznámenia Notárskeho úradu JUDr. Dany Sálusovej zo dňa 08.07.2016 v dedičskej veci po nebohej poručiteľke menom V. C. nehnuteľnosti v k. ú. R. D. vedené v pozemkovej knihe vo vložkách č. XXX pod B 31, č. XXX pod B 48, č. XXX pod B 79, č. XXX pod B49, č. XXX pod B 126, č. XXX pod B 23, nemohli byť radené do súpisu aktív, nakoľko tieto už boli prejednané Okresným súdom Topoľčany v dedičskom konaní po poručiteľovi V. C. a na základe osvedčenia o dedičstve spis. zn. D 427/07 tieto nehnuteľnosti dedila pôvodne žalovaná 1/ v podiele o veľkosti 1/2 a K. C. v podiele o veľkosti 1/2. K. C. zomrel a jeho podiel po ňom zdedil žalovaný 2/. Podľa oznámenia Notárskeho úradu JUDr. Gabriely Palugovej zo dňa 08.08.2016 v dedičskej veci po nebohom V. C., zomrelom dňa XX.XX.XXXX boli prejednané nehnuteľnosti, ktoré boli zapísané na V.a C., ktorý tieto nehnuteľnosti nadobudol po K. C. (otec V.a C.) spolu s K. C. (sestra V.a C.) a v čase nadobudnutia - v roku 1920 mal pri mene poznačenú maloletosť, a keďže sa narodil v roku XXXX, teda aj bol maloletý. Z uvedených údajov vyplýva, že V. C. zapísaný v pozemknoknižných vložkách je totožný s poručiteľom V. C., zomrelým dňa XX. XX. XXXX.

8. V ďalšom súd prvej inštancie citujúc ust. § 132 a § 460 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) uviedol, že v súdenom spore sa žalobkyňa domáha určenia vlastníckeho práva k špecifikovaným spoluvlastníckym podielom v nehnuteľnostiach, k. ú. R. D.. Žalobkyňa vlastnícke právo k týmto spoluvlastníckym podielom odvodzovala od svojej právnej predchodkyne - starej matky V. C., rod. C., a to titulom dedenia po nej. Žalobkyňa v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať existenciu právneho titulu, od ktorého vlastnícke právo k týmto spoluvlastníckym podielom odvodzuje, keď iba samotné úmrtie právneho predchodcu pre nadobudnutie vlastníckeho práva jeho právnym nástupcom nepostačuje. Ako vyplýva z ust. § 460 OZ, dedičstvo sa nadobúda okamihom smrti poručiteľa. Zároveň sa však v zmysle platnej právnej úpravy zachováva princíp úradnej ingerencie pri nadobudnutí dedičstva. K nadobudnutiu dedičstva preto nedochádza iba na základe smrti poručiteľa, ale zákon predpokladá i to, že dedičstvo musí byť súdom prejednané a rozhodnuté, až na základe rozhodnutia súdu o potvrdení dedičstva alebo o vyporiadaní dedičov sa dedičstvo nadobúda s účinnosťou ku dňu smrti poručiteľa. V čase od smrti poručiteľa až do potvrdenia dedičstva alebo vyporiadania dedičov právoplatným rozhodnutím súdu tu nemôže byť istota, s akým výsledkom konanie o dedičstvo skončí, a to najmä, kto bude poručiteľovým dedičom a ako bude vyporiadané dedičstvo medzi viacerých dedičov (rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5MCdo 15/2007 zo dňa 22.02.2008). Za dediča vo vlastnom slova zmysle možno považovať len toho, komu bolo rozhodnutím súdu dedičstvo potvrdené, alebo kto sa stane nadobúdateľom pomernej časti dedičstva. Do tejto doby je tak možné osobu uchádzajúcu sa o dedičstvo považovať len za domnelého dediča, ktorý ešte nie je nositeľom práv a povinností patriacich do dedičstva, ale ktorý sa ním stane so spätnou účinnosťou ku dňu poručiteľovej smrti až na základe výsledku konania o dedičstvo (rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 26Cdo 637/2006, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici spis. zn. 13Co/491/2016 zo dňa 31.10.2017, rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota spis. zn. 7C/428/2015 zo dňa 03.04.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici spis. zn. 13Co/266/2018 zo dňa 26.07.2019). Prejednanie sporných spoluvlastníckych podielov, ku ktorým sa žalobkyňa domáha určenia svojho vlastníckeho práva, v dedičskom konaní po zomrelej V. C., rod. C., žalobkyňa netvrdila, ani nepreukázala. Naopak zo skutkových tvrdení žalobkyne vyplynulo, že sporné spoluvlastnícke podiely predmetom dedičského konania po zomrelej V. C., rod.

C. neboli. Na základe uvedeného, keďže sporné spoluvlastnícke podiely neboli v rámci dedičského konania po zomrelej V. C., rod. C. prejednané, nebolo ani rozhodnuté o tom, kto a v akom podiele tieto spoluvlastnícke podiely, ak do dedičstva po zomrelej V. C., rod. C. patrili, zdedil, navyše keď z osvedčenia o dedičstve č. k. 5D/721/2007-111 zo dňa 16.02.2009 vyplýva, že žalobkyňa nie je jedinou do úvahy prichádzajúcou dedičkou po V. C., rod. C.. Bez takéhoto rozhodnutia vydaného v dedičskom konaní o tom, ktorý z dedičov nehnuteľnosť, resp. spoluvlastnícky podiel v nehnuteľnosti, vlastnícky patriaci jeho právnenému predchodcovi ku dňu jeho smrti, zdedil, nie je možné ani následne rozhodnúť o vlastníckom práve k tejto nehnuteľnosti, resp. spoluvlastníckemu podielu, nakoľko je neprípustné, aby v sporovom konaní, ktorým konanie o určenie vlastníckeho práva nesporne je, bolo nahrádzané dedičské konanie. Zo všetkých uvedených dôvodov preto, keďže nebolo preukázané, že sporné spoluvlastnícke podiely, ku ktorým sa žalobkyňa domáhala určenia svojho vlastníckeho práva, boli predmetom dedičského konania po zomrelej V. C., rod. C., v rámci ktorého by bolo potvrdené, že žalobkyňa sa stala nositeľkou práv a povinností s týmito spornými spoluvlastníckymi podielmi spojenými, súd prvej inštancie žalobu žalobkyne pre nedostatok jej aktívnej legitímácie zamietol.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie odôvodnil s odkazom na ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a s poukazom na plný úspech žalovaných vo veci tak, že žalovaným 1/ a 2/ priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

10. Proti rozsudku v celom jeho rozsahu podala žalobkyňa odvolanie, pričom odvolaciemu súdu navrhla, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní namietala, že napadnutým rozsudkom bolo v celom rozsahu porušené jej právo na spravodlivý súdny proces bez zbytočných prieťahov. Počas celého konania bol konajúci sudca (JUDr. Krišťáková) príliš priaznivo naklonený protistrane, resp. jej zástupcovi. Napríklad konajúci sudca bezvýhradne akceptoval vyjadrenie žalovaných k žalobe podané po lehote, čo je v rozpore so zákonom - nehrozil rozsudok pre zmeškanie žalovaného. Zástupkyňa žalovaných počas konania ovplyvňovala okrem iného aj pracovníčku katastra PhDr. S. W., a to v procese vkladu vlastníckeho práva žalovaného 1/ k sporným spoluvlastníckym podielom do katastra nehnuteľností, a to na základe zmluvy pod č. V 866/17-1017/18. Zarazilo ju, keď sa konajúci sudca pred začatím pojednávania dňa 30.01.2020 nadvihol a ponúkol svoj diktafón zástupkyňi žalovaných, aby si svoju výpoveď sama nahrávala, čo v nej vyvolalo pochybnosti o nezáujatosti konajúceho sudcu voči nej, ale táto skutočnosť nie je v zápisnici zaevidovaná, asi preto, že po chvíli si konajúci sudca zobral diktafón späť.

11. V ďalšom žalobkyňa namietala, že napriek skutočnosti, že CSP v občianskom súdnom konaní zavádza tzv. predbežné prerokovanie sporu s cieľom zefektívniť a zrýchliť súdne konanie, v dotknutom konaní bolo predbežné prejednanie sporu vynechané. Súdom prvej inštancie súčasne nebola vo vzťahu k nej splnená poučovacia povinnosť, s ohľadom na skutočnosť, že nebola v spore právne zastúpená. Súd prvej inštancie vec rozhodol po trojročných prieťahoch v konaní na jedinom pojednávaní, na ktorom boli bezvýhradne akceptované pochybné argumenty zástupkyne žalovaných, napr. neustále spochybňovanie právoplatného uznesenia o dedičstve D 242/60-42, v zmysle ktorého jedinou dedičkou po poručiťovi V. C., zomrelom dňa XX.XX.XXXX bola V. C., rod. C. a ktorá v čase smrti vlastnila aj sporné spoluvlastnícke podiely k dotknutým pozemkom, pôvodne zapísané v pozemkovej knihe vedenej pre k. ú. R. D. vo vložkách č. XXX pod B 31, č. XXX pod B 48, č. XXX pod B 79, č. XXX pod B 49, č. XXX pod B 126, toho času po vykonaní ROEP v R. D. evidované na listoch vlastníctva, kde sú evidovanými vlastníckymi sporných spoluvlastníckych podielov žalovaní, a to na základe pochybného a duplicitného prededania po svojich právnych predchodcoch a ktoré sú predmetom sporu z dôvodu, že notár JUDr. Sálusová sporné spoluvlastnícke podiely jednoducho vynechala, hoci jej bolo predložené právoplatné uznesenie č. k. D 242/60-42, čím porušila zákon. Z tohto dôvodu vznikol aj tento súdny spor.

12. Žalobkyňa súčasne namietala, že súd prvej inštancie na pojednávaní zamietol jej návrh na zmenu žaloby, v zmysle ktorého sa ďalej chcela v konaní domáhať určenia, že poručiťka V. C., rod. C. bola v čase svojej smrti vlastníčkou sporných spoluvlastníckych podielov na dotknutých nehnuteľnostiach, hoci CSP túto možnosť pripúšťa. Súd prvej inštancie sa opäť priklonil k názoru zástupkyne žalovaných, ktorá to odmietla. V kontexte zmeny žaloby žalobkyňa poukázala na to, že podľa osvedčenia o dedičstve č. k. 5D/721/2007-111, D not 292/2008 zo dňa 16.02.2009 bola jedinou dedičkou. V tomto osvedčení o dedičstve sa zároveň uvádza, že ostatní dedičia ju súčasne splnomocnili, aby ich zastupovala pred súdnym komisárom v prípade, ak bude v tomto osvedčení potrebné opraviť prípadné chyby v písaní, počítaní a iné zrejme nesprávnosti. Z toho dôvodu nesúhlasila žalobkyňa s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, že v tomto spore nie je aktívne legitimovaná, pretože súd prvej inštancie jej svojím rozhodnutím o zamietnutí zmeny žaloby zabránil uplatniť procesnú obranu v konaní a uprel jej právo na spravodlivý súdny proces bez prieťahov. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku v

odseku č. 10 uviedol zmätočné tvrdenia, že sporné časti pozemkov boli prededené po V. C. a po ňom dedila jej stará matka V. C., ale bez sporných častí. Žalobkyňa v tejto súvislosti zdôraznila, že sporné spoluvlastnícke podiely V. C. zdedila po svojom otcovi V. C. podľa uznesenia o dedičstve č. k. D242/60-42 a v čase svojej smrti bola ich vlastníčkou. Po V. C. bola jedinou dedičkou žalobkyňa, ale bez sporných spoluvlastníckych podielov, a preto sa obrátila na súd so svojou žalobou, aj na základe doporučenia notára JUDr. Sálusovej, aj notára JUDr. Palugovej a aj riaditeľa katastra v Čadci, hoci ako dedička nijako nepochybila a takto musí platiť za chyby štátnych úradníkov. Za zarážajúcu považovala žalobkyňa skutočnosť, že zástupkyňa žalovaných zdôrazňovala so súhlasom súdu, že má dokazovať, na základe akých podkladov získala jej právna predchodkyňa V. C. dedičstvo po svojom otcovi V. C., zomrelom XX.XX.XXXX, čo neprikazuje žiadny zákon. Ústava SR zaručuje dedenie a tiež nepremiiteľnosť majetkových práv. K záveru súdu prvej inštancie, že za dediča sa pokladá len ten, komu bolo rozhodnutím dedičského súdu dedičstvo potvrdené alebo kto sa stane nadobúdateľom pomernej časti dedičstva, pričom nadobúdateľkou pomernej časti dedičstva sa stala ona, a to na základe právoplatného osvedčenia o dedičstve č. k. 5D/721/2007-111, D not 292/2008 a sporné spoluvlastnícke podiely neboli prededené z dôvodu pochybného a protizákonného konania štátnych úradníkov.

13. Napokon žalobkyňa nesúhlasila ani s rozhodnutím súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, pričom rozhodnutie v tejto časti považovala za absolútny výsmech spravodlivosti a podporovania protizákonného postupu v celom konaní.

14. Žalovaní 1/ a 2/ k odvolaniu žalobkyne podali spoločné písomné vyjadrenie, napadnutý rozsudok považovali v celom rozsahu za vecne správny a navrhovali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaní považovali za nepochybne správny právny záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňa zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať existenciu právneho titulu, od ktorého odvodzuje svoje vlastnícke právo k sporným spoluvlastníckym podielom na dotknutých nehnuteľnostiach. Žalovaní sa stotožnili s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (ako sú tieto uvedené v odseku č. 8 odôvodnenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu), pričom tieto v zásade len zopakovali. V ďalšom žalovaní uviedli, že všetci zákonní dedičia po alebojej V. C., rod. C. tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo, v ktorom majú také spoločné práva a povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého z nich. Ak sa nezúčastnia konania o určenie dedičského práva všetci účastníci konania o dedičstve, nemôže byť žalobe vyhovievané pre nedostatok vecnej legitímácie vyplývajúcej z hmotného práva, lebo sa konania nezúčastnia všetci nerozluční spoločníci. Súd prvej inštancie teda správne vyhodnotil nedostatok vecnej legitímácie v tomto spore a žalobu bez vykonania ďalšieho dokazovania zamietol.

15. V odvolacej replike žalobkyňa v podstate zopakovala svoju doterajšiu odvolaciu argumentáciu uvedenú už v podanom odvolaní.

16. Žalovaní 1/ a 2/ odvolaciu dupliku nepodali, pričom odvolaciemu súdu nebolo predložené už žiadne ďalšie podanie strán sporu.

17. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté v merite veci (výrok I.), ako aj v závislom výroku o trovách prvoinštančného konania (výrok II.) ako vecne správny potvrdil.

18. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie postavil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o žalobe žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 až § 222 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolacie námietky žalobkyne formulované v podanom opravnom prostriedku, pričom sa v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami súdu prvej inštancie.

20. Žalobkyňa v podanom opravnom prostriedku namietala, že v prvoinštančnom konaní došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces bez zbytočných prieťahov, pričom počas celého tohto konania bol konajúci sudca (JUDr. Krišťáková) naklonená protistrane.

21. Primárne odvolací súd poukazuje na to, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. IV.ÚS 252/2004 zo dňa 31.08.2004), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. I.ÚS 50/2004 zo dňa 03.03.2004). Do obsahu základného práva podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (uznesenia Ústavného súdu SR spis. zn. II. ÚS 3/1997 zo dňa 19.03.1997 a spis. zn. II. ÚS 251/2003 zo dňa 17.12.2003).

22. Svoju odvoláciu námietku odôvodnila žalobkyňa zásadne tým, že po troch rokoch od začatia konania bolo o jej žalobe rozhodnuté na jednom pojednávaní, pričom na tomto pojednávaní bol zamietnutý aj jej návrh na pripustenie zmeny žaloby, resp. prerušenie konania.

23. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že žalobkyňou namietané prípadné porušenie povinnosti súdu prvej inštancie konať podľa čl. 17 a ust. § 157 ods. 1 CSP, ktoré mohlo mať za následok porušenie práva strán sporu na prejednanie a rozhodnutie ich vecí bez zbytočných prieťahov (podľa ust. čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, resp. podľa ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd), nebolo v danom prípade spôsobilé naplniť ktorýkoľvek odvolací dôvod podľa ust. § 365 CSP, keďže v danom prípade plynulosť v konaní súdu prvej inštancie neznemožnila akýmkoľvek spôsobom uplatňovanie procesných práv, či už žalobkyňi, alebo žalovaným [§ 365 ods. 1 písm. b) CSP]. Rovnako dĺžka konania pred súdom prvej inštancie sa v danom prípade neprejavila ako iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 365 ods. 1 písm. d) CSP].

24. Rovnako nemožno nič vytknúť postupu a rozhodnutiu súdu prvej inštancie, pokiaľ na pojednávaní dňa 30.01.2020 po tom, ako uznesením vyhláseným v prítomnosti strán sporu nepripustil zmenu žaloby navrhnutú žalobkyňou na tomto pojednávaní. Keďže toto rozhodnutie nebolo v danom prípade potrebné v zmysle ust. § 235 ods. 2 v spojení s ust. § 355 ods. 2 CSP vyhotoviť písomne a doručiť ho stranám sporu, nadobudlo vyhlásením právoplatnosť (§ 238 v spojení s § 142 CSP). Súd prvej inštancie, ako to vyplýva zo záznamu pojednávania podľa ust. § 98 ods. 1 CSP (s ktorým sa odvolací súd oboznámil), svoje rozhodnutie riadne odôvodnil tým, že v danom prípade nevzhladol naplnenie podmienok pre pripustenie zmeny žaloby (§ 143 ods. 1 CSP), keďže dovtedajšie konanie súdu prvej inštancie (vrátane rozsahu dokazovania) nevytváralo podklad na to, aby bolo možné jeho výsledky použiť pre konanie súdu prvej inštancie o zmenenej žalobe, pretože bolo vedené o predmete konania (určenie vlastníckeho práva žalobkyne k nehnuteľnostiam) odlišnom od toho, o ktorom by malo byť konané po zmene žaloby (určenie vlastníckeho práva právneho predchodcu žalobkyne k nehnuteľnostiam, resp. že do dedičstva po právnom predchodcovi žalobkyne patria tieto nehnuteľnosti). Navyše, ako to uviedol aj súd prvej inštancie, pri konaní o zmenenej žalobe prichádzalo hypoteticky do úvahy aj konanie s iným (rozšíreným) okruhom strán sporu. Nemožno súhlasiť s argumentáciou žalobkyne, že predmetným rozhodnutím súdu prvej inštancie o nepripustení zmeny žaloby došlo k upretiu jej práva na spravodlivý súdny proces. Žalobkyňa nenamietala, že predmetné uznesenie súdu prvej inštancie nebolo riadne odôvodnené, akurát sa s týmito dôvodmi nestotožnila. Odvolací súd v tomto kontexte poukazuje na to, že v odvolacom konaní nemôže preskúmať úvahy súdu prvej inštancie riešiaceho otázku, či výsledky konania pred návrhom na pripustenie zmeny žaloby umožňujú, alebo neumožňujú byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe (k tomu uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 2Cdo 161/2011 zo dňa 29.09.2011 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod publikačným č.52/2012). Rovnako akcentuje tiež skutočnosť, že v danom prípade od podania žaloby ku dňu vyhlásenia namietaného uznesenia súdu prvej inštancie o nepripustení zmeny žaloby, nedošlo k žiadnej zmene podstatných skutkových okolností. Z toho vyplýva, že už v čase jej podania na súde prvej inštancie, bola žaloba žalobkyne o určenie jej vlastníckeho práva zjavne bezúspešná, a teda žalobkyňi nič nebránilo v tom, aby na samom počiatku podala žalobu, na podklade ktorej by bolo možné zo strany konajúceho súdu preskúmať otázku vlastníckeho práva jej právneho predchodcu, resp. žalovaných a ich právnych predchodcov, k dotknutým nehnuteľnostiam v sporných spoluvlastníckych podieloch. Napokon je vhodné poukázať na to, že napadnutý rozsudok, ako rozhodnutie vo veci samej, netvorí prekážku veci právoplatne rozhodnutej (§ 230 CSP) vo vzťahu ku konaniu o prípadnej žalobe žalobkyne o určenie vlastníckeho práva jej právneho predchodcu.

25. Na podklade uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že dotknuté právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie o nepripustení zmeny žaloby, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu (rozsudku), tak netrpí vadou podľa ust. § 365 ods. 1 CSP. Možno tak konštatovať, že v danom prípade nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 2 CSP.

26. V nadväznosti na vyslovený záver bola zjavne neopodstatnená námietka žalobkyne, že zo strany súdu prvej inštancie malo dôjsť k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces tým, že súd prvej inštancie na základe jej návrhu (vzneseného na pojednávaní dňa 30.01.2020) konanie neprerušil. Žalobkyňa žiadala konanie prerušiť z dôvodu, aby mohla v konaní urobiť procesný úkon, a to práve už vyššie zmienenú zmenu žaloby. Je zrejmé, že tento návrh žalobkyne aj napriek jeho slovnému vyjadreniu, bolo potrebné v súlade s ust. § 124 ods. 1 CSP posúdiť ako návrh na odročenie pojednávania a poskytnutie lehoty žalobkyni na vykonanie uvedeného procesného úkonu. Odhliadnuc od uvedeného, ako aj toho, že žalobkyňa nevymedzila akýkoľvek dôvod, na podklade ktorého by mohlo byť konanie v zmysle ust. § 162 a nasl. CSP prerušené, však možno konštatovať, že súd prvej inštancie umožnil žalobkyni návrh na pripustenie zmeny jej žaloby vzniesť a o tomto návrhu aj na pojednávaní v súlade s ust. § 142 ods. 1 CSP rozhodol.

27. Neopodstatnenou bola aj odvolacia námietka, že súd prvej inštancie neprikrročil k predbežnému prejednaniu sporu podľa ust. § 168 a nasl. CSP. Je potrebné zdôrazniť, že nariadenie predbežného prejednania sporu nie je obligatórnou súčasťou sporového konania a procesný súd aj bez predbežného prejednania sporu môže nariadiť na prejednanie veci pojednávanie. Na tomto pojednávaní má procesný súd v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP zásadne rovnaké povinnosti ako pri predbežnom prejednaní sporu podľa ust. § 171 ods. 1 CSP. Z obsahu záznamu pojednávania konaného dňa 30.01.2020 podľa ust. § 98 ods. 1 CSP (rovnako aj vyhotovenej zápisnice o pojednávaní) je zrejmé, že súd prvej inštancie si dôsledne splnil svoju povinnosť podľa ust. § 181 ods. 2 CSP. Ak v kontexte s nevykonaním predbežného prejednania veci žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie si vo vzťahu k nej nespĺnil poučovaciu povinnosť, odvolací súd musel dať žalobkyni za pravdu. Súd prvej inštancie si nespĺnil voči žalobkyni poučovaciu povinnosť podľa ust. § 160 ods. 1 a 2 CSP, pričom túto svoju povinnosť si splnil len vo vzťahu k žalovaným. Odvolací súd však aj napriek konštatovanému porušeniu poučovacej povinnosti súdu prvej inštancie dospel k záveru, že táto iná vada konania nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže žalobkyňa napokon na pojednávaní urobila zmenu žaloby, avšak táto nebola zo strany súdu pripustená, čo súčasne viedlo samo o sebe, ako si to aj žalobkyňa v zmysle obsahu jej opravného prostriedku uvedomuje, bez ďalšieho k zamietnutiu jej žaloby. Inými slovami povedané, ak by si aj súd prvej inštancie splnil svoju poučovaciu povinnosť, na výsledku sporu (zamietnutí žaloby) by to aj tak nič nezmenilo, a preto uvedená vada konania nemohla mať za následok nesprávnosť napadnutého rozsudku.

28. Pokiaľ žalobkyňa v podanom odvolaní namietala zaujatosť konajúceho sudcu (udávaná náklonnosť sudcu k protistrane), odvolací súd, stotožňujúc sa s posúdením rovnakých námietok žalobkyne už súdom prvej inštancie, mal za to, že v danom prípade žalobkyňou tvrdené skutočnosti, ktoré mali byť dôvodom zaujatosti konajúceho sudcu, spočívali v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti. Takéto skutočnosti však dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú (§ 49 ods. 3 CSP) a na námietku zaujatosti týkajúcu sa len takýchto okolností sa neprihliada a v takomto prípade sa ani vec nadriadenému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti nepredkladá (§ 53 ods. 3 CSP). Ak žalobkyňa konkrétne namietala, že konajúci sudca akceptoval vyjadrenie žalovaných k žalobe, ktoré bolo podané súdu prvej inštancie po uplynutí lehoty v zmysle ust. § 167 ods. 2 CSP, teda, že súd prvej inštancie nezvolil postup v zmysle ust. § 153 ods. 2 CSP, odvolací súd dáva do pozornosti, že sudcovská koncentrácia konania podľa ust. § 153 CSP nie je povinnosťou súdu, ale ide o možnosť súdu koncentrovať (neprihliadať na) prostriedky procesného útoku a procesnej obrany strany sporu, ktoré neboli uplatnené včas. V danom prípade však k sudcovskej koncentrácii zo strany súdu prvej inštancie vôbec nedošlo vo vzťahu k akýmkoľvek prostriedkom procesného útoku a procesnej obrany ktorejkoľvek zo strán sporu. Súčasne ak v ďalšom žalobkyňa namietala, že zo strany konajúceho sudcu došlo na pojednávaní dňa 30.01.2020 k umožneniu nadiktovania si svojej výpovede (vyjadrenia) priamo do zápisnice prostredníctvom diktafónu, tento postup konajúceho sudcu bol plne v súlade s ust. § 52 ods. 2 veta druhá vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy v platnom znení. Podľa uvedeného ustanovenia totiž môže sudca vyslúchanému dovoliť, aby svoju výpoveď do zápisnice nadiktoval. Je bežnou praxou, že konajúci sudcovia umožňujú advokátom ako zástupcom strany sporu nadiktovať svoje vyjadrenia priamo do zápisnice, a to vzhľadom k tomu, že je u nich vysoký predpoklad schopnosti abstrakcie ich vyjadrení, ako aj ich plynulosti, čo prispieva k rýchlejšiemu prejednaniu veci na pojednávaní. V kontexte s uvedeným bola aj odvolacia námietka, spočívajúca v spochybňovaní nezaujatosti konajúceho sudcu, zjavne nedôvodná a nebol tak naplnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. c) CSP.

29. Žalobkyňa napokon v podanom odvolaní v podstate nespochybnila zásadný záver súdu prvej inštancie, na podklade ktorého tento jej žalobu zamietol, a to, že v danom prípade vzhľadom k tomu, že sporné spoluvlastnícke podiely k dotknutým nehnuteľnostiam neboli predmetom dedičského konania po

právnej predchodkyňi žalobkyne V. C., rod. C. (na tomto mieste je potrebné poznamenať, že je potrebné dať za pravdu žalobkyňi, že odsek č. 10 odôvodnenia napadnutého rozsudku obsahuje zmätočnosť, a to v opise skutkových tvrdení žalobkyne, že dotknuté nehnuteľnosti dedila po V. C. V. C., rod. C., avšak nie v sporných spoluvlastníckych podieloch, pričom skutkovým tvrdeniam žalobkyne zodpovedalo, že V. C., rod. C. zdedila po poručiteľovi V. C. dotknuté nehnuteľnosti aj v sporných spoluvlastníckych podieloch, avšak žalobkyňa už dedila po V. C., rod. C. dotknuté nehnuteľnosti bez sporných spoluvlastníckych podielov), nebolo možné dospieť k záveru priamo o vlastníckom práve žalobkyne k týmto sporným spoluvlastníckym podielom. Žalobkyňa zásadne v podanom odvolaní spochybňovala predchádzajúci postup, či už notára, ako dedičským súdom povereného súdneho komisára, resp. iných správnych orgánov, v dôsledku ktorého nedošlo doposiaľ k rozhodnutiu súdu v dedičskom konaní, na podklade ktorého by bolo vyporiadané dedičstvo po V. C., rod. C., spočívajúce aj v sporných spoluvlastníckych podieloch na dotknutých nehnuteľnostiach. Aj takéto prípadné pochybenia v inom konaní však nemajú žiadnu relevanciu k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a sú riešiteľné práve žalobou o určenie vlastníckeho práva právneho predchodcu žalobcu, resp. o určenie, že do dedičstva po právnom predchodcovi žalobcu patrí určitý sporný majetok. V kontexte s uvedeným je bez právnej relevancie skutočnosť, že žalobkyňa ako jediná z viacerých dedičov po V. C., rod. C. nadobudla osvedčením o dedičstve č. k. 5D/721/2007-111 zo vydaným dňa 16.02.2009 JUDr. Danou Sálusovou, ako súdnym komisárom povereným Okresným súdom Čadca, majetok po poručiteľke spočívajúci v iných spoluvlastníckych podieloch na dotknutých nehnuteľnostiach, ako boli predmetom sporu, a to bez povinnosti vyplatiť ustupujúcich dedičov.

30. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval odvolacie námietky žalobkyne za neopodstatnené, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny v merite veci (výrok I.) podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Nadväzne potvrdenie rozhodnutia v meritórnej časti zakladá správnosť aj odvolaním napadnutého výroku o náhrade trov konania (výrok II.).

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 1/ a 2/ priznal proti žalobkyňi nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaní 1/ a 2/ mali v tomto štádiu konania plný úspech. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).